

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibvs Moribvsqve Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. IV. Recolleccio precatoria de Immensitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

hac in re ponendum studium, magnaq; exercitatio, vt Deum semper nobis presentem, omniaque nostra intuentem statuamus.

- 23 Sequitur quintò, Reuocandas esse cogitationes nostras, quas extrorsum per creaturas dispersas habemus, easque ad nos ipsos conuertendas, deinde in fundum animi descendendum, ibidem hoc immensum arcanum reperturi. Quorsum enim per creaturas extra nos palabundi quærimus, quod intra nos in Deo multò felicius & vberius obtinere possumus?

CAPVT IV.

Recollectio precatória, de immensitate.

- 24 **M**AGNVS es, Domine, & laudabilis valdè, & magnitudinis tuæ non est finis, excelsior cælo, latior mari, profundior abyssis, implens omnia, circumdans omnia, & tamquam spheram modicam totum hoc vniuersum palmo circumplectens. Tu spherâ incomprehensibilis, cuius centrum vbique, ambitus & circumferentia nusquam, vt quidam Philosophus rectè dixit, si sano sensu intellexit.

- 25 Omnia locorum spatia occupas intra & extra mundum, fundamentum ipse, sedes & spatium omnis spatij, extendens & substituens primò, omnium spatiorum & interuallorum tam possibiliù quàm realium immensitatem, tamquam prima omnium basis, cui omnia innixa. Neque enim cælum dumtaxat extendis, & huius mundi capacissimâ vastitatem: sed miro quodam modo etiam hoc ipsum spatium in quo mundum ipsum condidisti, expandis, non alio sanè interuallo quàm magnitudinis tuæ. Hæc est prima & fundamentalis capacitas, spatiositas, seu laxitas, in qua omne aliud spatium consistere debet, & cuius ratione immensum spatium creata menti est imaginabile: sicut æternitas tua est prima & originalis duratio, omnis durationis conceptibilis fundamentum.

- 26 Neque solum in immensum diffusus, interuallum subtendis & extendis immensum, sed etiam in omnibus & singulis huius vniuersi rebus & locis, in omnibus punctis designabilibus totus es collectus, totus cõpletus, totus præsens, totus interior, cum vniuersa potentia, sapientia, bonitate, ceterisque perfectionibus tuis, & cum omnibus donis & opibus tuis, quibus creaturam tuam beare & ornare potes. Lates intra singula totus, assiduè omnia creans, formans, conseruans &

tenens intrinsicè in luce ipsius esse, ne in suas tenebras & in nihilum relabantur; & ad te conuertens per instinctum boni.

Conuerte, obsecro, cor meum ad te introrsum in fundum animæ meæ, vbi silente crescentiarum strepitu, & importunarum cogitationum cessante tumultu, tecum commorer, te semper præsentem cernam, te amem & venerer, & vocem tuam audiam, tibi miseras exilij mei exponam, & solatium apud te inueniã. Numquam præsentia tuæ me capiat obliuio, lux mea, dulcedo animæ meæ: numquam obliuiscar tui, sed semper quocumque me conuertero, mentis meæ oculis obuiferis. Totus enim vbique præsens es, & radios præsentia tuæ diffundis per singula. Sicut enim inuisibilis anima in hominibus se foris aperit per motus & operationes, quæ exterius parent in corpore, sic vt ipsius præsentiam clarè cognoscamus: ita tu, qui omnium es vita superuitalis, & omnium esse superessentiale, te satis manifestè prodis per ipsam creaturarum speciem, in qua elucet admirabilis sapientia & potentia tua. Quid enim aliud est omnis creatura, quàm impressio quædam & imitatio æternorum conceptuum mentis tuæ? Tu enim sigillum primæuum & vniuersale, creatura verò veluti *ἄπο φεγγῆος* seu forma ex impressione sigilli resultans, non in solida aliqua materia, quæ detracto sigillo valeat speciem retinere, sed quasi in fluxa & euanida, in nihilo. Vnde ne ad momentum quidem constare potest, si sigillum abfit, sed assidua præsentia & impressione est opus. Agnoscam igitur præsentiam tuam in omnibus, qui in singulis delitescens, esse & speciem omnibus assiduè suppeditas.

Da mihi præterea, vt comprehendam cum omnibus Sanctis, quæ sit longitudo, latitudo, sublimitas, & profundum Diuinitatis tuæ; vt à me totus cogitatione & affectu deficiens, in illud pelagus immergar, ibique perdam me ipsum & creatura omnia, nihil aliud attendens, nihil aliud sentiens, amans, desiderans aut requirens amplius, sed in te solo sequefcens, & omne bonum in te possidens & perfruens. Sicut enim essentia tua infinita est & immensa, ita omne bonum, quod in te est, infinitum pariter & immensum est. Quis adeò auarus est, vt infinitum & immensum bonum ei non satis sit? Nihil ergo extra te quæram aut desiderem, sed tu mihi sis instar omnium, & supra omnia, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.